

[Erlendsson]

somme sygdomme, som er nævnt i dette lovforslag? Jeg opfordrer ministeren til i samarbejde med sundhedsstyrelsen at benytte sig af § 2, stk. 2, til at indrullere også det, jeg her har talt om, i listen over smitsomme sygdomme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 152 stemmer.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

(Lovforslag nr. L 151. Fremsat 1/2 79. Første behandling 14/2 79. Betænkning 9/3 79. Anden behandling 13/3 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal meddele, at arbejdsmarkedsudvalget har behandlet lovforslaget i et møde mellem anden og tredje behandling, og der er ikke i dette møde fremkommet nogen oplysninger, der ændrer partiernes indstilling ved anden behandling.

Jeg skal derfor meddele, at et flertal, bestående af socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og centrumdemokraterne, vil stemme for forslaget, som det forelå efter afstemningerne ved anden behandling. Et mindretal, bestående af fremskridtspartiet og retsforbundet, vil stemme imod forslaget, mens et andet mindretal, bestående af socialistisk folkeparti og venstre-socialisterne, vil undlade at stemme.

Ole Henriksen (SF):

Jeg ved ikke, hvordan formanden for arbejdsmarkedsudvalget bedømmer den indstilling, som vi er kommet med i betænkningen, men sagen er altså, at socialistisk folkeparti stemmer imod dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 100 stemmer mod 41; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning [af Ole Vig Jensen (RV) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 172. Fremsat 7/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Egon Jensen):

Det forslag, som de radikale har fremsat om ændring af lov om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning, kan jeg sige noget meget positivt om ud fra den betragtning, at dels er nogle af tingene gennemført, dels har jeg forud for forslaget bebudet, at jeg ville komme med forslag om ændringer, der i høj grad tangerer det, som det radikale venstres forslag går ud på.

Det er helt naturligt, at vi, når vi står foran et bispevalg, drøfter de regler, hvorefter biskopper vælges, at vi tager dem op til overvejelse med henblik på en justering i overensstemmelse med udviklingen i samfundet, og især når man henser til, at disse regler har en vis alder. Foranlediget af det forestående bispevalg i Århus har jeg da også i den seneste tid modtaget mange henvendelser med forskellige forslag til ændring af bispevalgsloven. Nogle har været identiske med nærværende forslag, mens andre har drejet sig om andre bestemmelser i loven.

[Kirkeministeren]

Vedrørende det fremsatte forslag vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til de enkelte afsnit. I § 1 siger man, at enhver, der opfylder betingelserne for at blive beskikket til præst i folkekirken, kan beskikkes til biskop. Det står jeg nok lidt tvivlende over for, men jeg vil gerne have lejlighed til at uddybe det nærmere i udvalget. Man ved, at vi har en særuddannelse, man ved også, at den teologiske uddannelse er ret omfattende, men det kan vi få lejlighed til at udveksle synspunkter om.

Med hensyn til spørgsmålet om offentlighed ved optællingen af stemmer er jeg meget enig i, at vi skal have en ændring, men vi skal have en ændring på en sådan måde, at det ikke kan aflæses, hvordan menighedsrådene har stemt. Det er også en af de ting, jeg vil komme tilbage til.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i – det har jeg sagt forud for forslaget fremsættelse – at det er uheldigt, at en biskop vælges med måske kun 20 pct. af stemmerne og så skal udnævnes til biskop, selv om man har en vis valgfrihed. Jeg synes, der skal være en kvalificeret baggrund for, at en biskop vælges. Når det drejer sig om bispevalget i Århus, så har vi ikke mulighed for at ændre og har ikke haft muligheder for at ændre bispevalgsloven på det tidspunkt.

Jeg vil gerne sige, at det er også min hensigt at komme med forslag om ændringer i næste samling. Jeg har jo som medlem af regeringen ikke haft mulighed for at gøre det efter den 1. februar, da det ikke ligefrem er en livsnødvendig ting. Jeg er altså indstillet på at finde ud af en ordning, hvorefter der bliver en mere kvalificeret baggrund for et bispevalg.

Med hensyn til spørgsmålet om bispevielser, hvor de radikale foreslår, at de kan finde sted i stiftets domkirke, kan jeg bare gentage, at det er gennemført ikke bare med et *kan*, men med et *skal*, og at Københavns biskop er ordinator. Det sidste var der lidt delte meninger om i kirkeudvalget, men det var ikke ligefrem det mest principfaste standpunkt, man havde. Jeg har fundet det rigtigt, at det er Københavns biskop, der foretager ordinationen.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, så er jeg ikke i det væsentlige uenig med forslagsstillerne, men når man står over for ændring af en lov som denne; så må man dels sikre

sig, at de ændringer, der foretages, er rigtige, dels at man får alle de nødvendige ændringer med.

Jeg mener derfor, som jeg sagde før, at bispevalgsloven i sin helhed bør gøres til genstand for en kritisk gennemgang med henblik på foretagelse af den fornødne justering. Til dette mener jeg at man må benytte sagkyndig bistand, eventuelt således, at der nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe med den opgave at fremkomme med forslag til ændringer, således at vi kan fremkomme med et forslag til ændring af bispevalgsloven i næste folketingsamling. Loven kan jo alligevel, som jeg sagde før, ikke nå at få virkning for bispevalget i Århus, men først for de kommende bispevalg i 1980.

Jeg skal altså ikke afvise forslaget, men sige, at det kan give anledning til, at vi drøfter tingene i udvalget. Jeg skal endnu en gang gentage, at der ikke er ret meget nyt under solen, idet jeg selv har de samme tanker og vil komme med et gennearbejdet lovforslag. Dermed være ikke sagt, at dette forslag ikke er gennearbejdet, men der er så mange problemer, der trænger til en kulegravning.

Johan Nielsen (S):

I og for sig har den højtærede minister sagt det, der skal siges på socialdemokratiets vegne, men jeg vil alligevel knytte et par bemærkninger til lovforslaget.

Det er klart, at det er loven om særuddannelse af præster, der ligger til grund for forslaget om, at alle, der kan blive præst i folkekirken, også kan opnå højere embeder. Og så kunne vi komme ind på – det vil vi også nok i udvalget, når tidens fylde kommer – hvilke kvalifikationer man skal have for at kunne blive biskop i den danske folkekirke.

Det fortælles, at ved et bispevalg her i København var der en journalist, der spurgte forskellige mere eller mindre kendte personligheder, hvad de krævede af en mand – eller hvorfor ikke en kvinde? – som skulle være biskop i København. En professor svarede: »Jeg kræver af Københavns biskop, at han skal være intelligent nok til at finde vej tværs over Nørregade.« »Hvorfor det?«, spurgte journalisten. »Jo«, sagde vedkommende, »forovre på universitetet kan han finde al

[Johan Nielsen]

den ekspertise, han har brug for.« Det er vistnok meget betegnende sagt.

Men hvis de, som har særuddannelsen, også skal kunne blive biskopper, så bliver man vel nødt til at bryde med nogle gamle traditioner, bl. a. det, man kalder bispeeksamen, hvor biskoppen skal eksaminere de vordende præster på græsk, eller også på latin, som jeg har overværet det en enkelt gang. Men alt det kan vi drøfte i udvalget.

Hvad det øvrige angår, så har ministeren lige fortalt, at han har meget stor sympati for det, og at han har gået med lignende tanker, og at han tænker på at komme med et forslag. Jeg tror derfor ikke, at det gør nogen skade, at vi drøfter tingene igennem med henblik på det foreliggende forslag, så vi er rigtig godt modne til at tage den højtærede ministers forslag. I det kirkelige udvalg har vi nogle ganske særlige forhold, som udenforstående intet kender til.

Ernst Schmidt (FP):

For kort tid siden behandlede vi et forslag, som fremskridtspartiet havde fremsat. Forslaget pegede på nogle problemer i forbindelse med børns og unges arbejde inden for landbruget. Dengang var de radikales ordfører meget positiv, idet man fra de radikales side sagde: det er ikke så tit, det radikale venstre er ret sympatisk stemt over for et forslag fra fremskridtspartiet, men det hænder altså, og fremskridtspartiet peger i sit forslag på et reelt problem. Jeg vil gerne returnere det og sige, at fremskridtspartiet er meget positivt stemt over for det forslag, der ligger her.

Som ministeren redegjorde for det, så har problemerne også været drøftet i kirkeudvalget, som jeg er medlem af. De radikale er jo for tiden ikke udvalgsberettigede, så de radikale har ikke hørt ord til andet, hvad der er blevet drøftet, men udtalelserne stemmer meget godt overens med de drøftelser, der har været.

Vi fra fremskridtspartiet mener altså, at der er peget på reelle problemer, som vi gerne vil have løst i den retning, som de radikale foreslår.

Henrik Toft (V):

Det stemmer altid sindene til større glæde, når en historie har en lykkelig slutning. Sådan også med dette lovforslag, hvor man på

venstres og hr. Holmbergs foranledning efter et samråd i kirkeudvalget administrativt har gennemført det, som står i den foreslåede § 7, stk. 3, hvorefter bispevielser kan finde sted i det pågældende stifts domkirke.

Men derfor mener jeg alligevel ikke, at det er helt i overensstemmelse med svaret til hr. Holmberg, at ministeren siger, at det skal være Københavns biskop, som foretager ordinationen. Jeg vil derfor gerne spørge kirkeministeren, om han er parat til at tage det op til fornyet overvejelse.

Der kan siges både for og imod ikke-teologisk uddannede præsters adgang til at kunne vælges til biskop, men grundene imod har nok den tungeste vægt.

Med hensyn til en ændring som foreslået af reglerne om bispevalg er der flere ting, som vi gerne vil have drøftet i den forbindelse: F. eks. ser venstre gerne, at der åbnes mulighed for afgivelse af brevstemmer ved et bispevalg. Dette ser venstre gerne klaret i denne folketingssamling, men muligheden herfor kan vi undersøge ved forslagets behandling i udvalget.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i gejstlige anliggender, hr. Burgdorf, ikke kan være til stede, skal jeg bekendtgøre, at vi i det konservative folkeparti ikke kan acceptere, at en præst, der ikke har en virkelig teologisk uddannelse, kan beskikkes som biskop.

Vi har i de senere år fået ikke så få præster med nødhjælpsuddannelse, hvis man kan kalde den sådan, men vi mener, at det vil undergrave systemet og i nogen grad være en hån mod de rigtige, virkelige, teologer at udvande § 1 som foreslået i forslaget.

Valgmetoden til bispevalget vil vi derimod gerne diskutere i udvalget. Vi mener ligesom forslagsstillerne, at der her kan være ting, der bør ændres. Det foreslåede stk. 3 til § 7 finder vi derimod er overflødigt. Det forhold anser vi for at være bragt i orden med ministerens tilsagn og med ministerens redegørelse her.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu er ministeren jo i nogen grad kommet de radikale i forkøbet ved at have ændret noget af det, som de netop ønskede ændret.

[Yvonne Herløv Andersen]

Jeg vil gerne medgive, at området trænger til en revision, og dér er CD fuldt tilfreds med ministerens redegørelse og tankerne om at nedsætte et udvalg netop med henblik på en mere detaljeret gennemgang, end vi på nuværende tidspunkt er i stand til at gennemføre i udvalget.

Det vil sige, at CD ikke afviser forslaget, men fortsat, som vi hidtil har gjort det, gerne vil drøfte problematikken positivt i udvalget.

Ole Olsen (SF):

Det, der skal behandles i dag, drejer sig jo ikke om en ordning, som bliver ændret hver anden dag. Der plejer at gå lang tid imellem, og jeg synes egentlig også, det er ganske rigtigt, at der gør det. Ordningen stammer fra 1922 og blev ændret i 1950 og 1963, all right, i 1979 kan vi godt begynde at kigge på det, synes jeg.

Nu er det jo så heldigt, at vi i kirkeudvalget, hvor forslaget skal behandles, har en formand, der både er fleksibel og effektiv, og derfor tror jeg, at vi måske kan komme i retning af en løsning af problemerne allerede nu i kirkeudvalget. Vi er jo ikke rigtig vant til vores nye minister endnu; jeg håber, at samarbejdet vil blive lige så godt, som det var med den forrige minister.

Jeg skal så komme med nogle udtalelser om nogle ganske enkelte ting i forslaget.

Med hensyn til selve valget af biskoper kan jeg godt høre, at det lyder meget demokratisk, hvis de særuddannede præster også kan komme til, men jeg har i hvert fald selv en vis skepsis over for det. Man må jo gå ud fra, at præster efter særordningen er nogle, der i højeste grad har følt det som et kald, og som vel netop foretrækker det nære samarbejde med medlemmerne af menigheden. Jeg vil godt se på det, men vil på forhånd nærmest tro, at jeg må være negativt indstillet.

Jeg vil godt takke ministeren, for jeg går ud fra, at det var ment som et tilsagn om at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg. Jeg synes, at det ville være lykkeligt, om vi ret hurtigt og helst, som vi plejer i kirkeudvalget, enstemmigt eller så godt som enstemmigt kommer igennem det. Det er ikke min tro, at vi i kirkeudvalget skal gennemføre lovgivning, som lige nøjagtigt hænger på én stemme. Kommer det til det, så er det rimeligt, at vi tager det på den måde, at man tager lov-

forslaget tilbage og giver det en fornyet behandling i kirkeudvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er glad for dette forslag – det vil sige, vi er ikke glade for alt det, der står i det, men vi er glade for, at det er kommet, og vi vil også sige kirkeministeren tak, fordi vi nu har forstået at emnet biskopper bliver taget op til revision.

Hvis jeg skal kommentere det radikale forslag, så må vi sige, at § 1 er vi ikke enige i. Vi mener, at det bliver nødvendigt i hvert fald at få en drøftelse af, hvad der ligger i bispeembedet. Det er jo noget med teologi og tilsyn, og da man skal have mulighed for at varetage netop det teologiske, er vi meget betænkelige ved, at den, der skal have dette embede, ikke har en fuld teologisk uddannelse. Det er vi i hvert fald meget skeptiske over for.

Når det gælder optælling af stemmer, tror vi, at det er nødvendigt, at vi får en ændring. Vi ved, at der efter hvert bispevalg er anledning til megen debat og megen tvivl om, hvorvidt det er gået rigtigt til, og jeg tror, at det vil være en fordel, at vi får rørt ved dette emne og finder frem til en optællingsform, som ikke kan udsættes for kritik, og hvor der er fuld offentlighed.

Hvad angår stk. 2 om de afgivne stemmer, så er det rigtigt – det har kirkeministeren også været inde på – at det måske er en uheldig form, vi har i dag, fordi den, der bliver valgt til biskop, kan blive det på en meget lille overskydende stemmeprocent. Vi er altså meget åbne over for, at vi får dette emne drøftet, og det skal vel også ud til høring, så vi får nogle svar ind om, hvordan man kunne tænke sig at det skulle foregå.

Vi er meget positive over for drøftelserne, og vi venter spændt på, at ministeren også kommer med et udspil.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet er ikke repræsenteret i kirkeudvalget.

Vi finder, at ændringen af § 7, så den kandidat til bispeembedet, der har fået flest stemmer og over halvdelen af stemmerne, indstilles af ministeren til udnævnelse, er rimelig.

[Lis Starcke]

Derimod er vi ikke umiddelbart indforståede med den nye § 1, der siger, at enhver, der opfylder betingelserne for at blive beskikket til præst i folkekirken, kan beskikkes til biskop. Skal der være nogen mening i at have en teologisk embedseksamen, så mener vi, at en sådan bør kræves til de højeste embeder. Dette spørgsmål mener vi bør drøftes indgående i udvalget.

Steen Folke (VS):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi synes, det er for slapt, at SF ikke har kunnet levere en mere engageret stillingtagen til dette lovforslag. Vi synes ikke rigtig, at SF lever op til den tillid, vi viste partiet i sin tid, da vi gik ind for, at SF blev repræsenteret med fire personer i kirkeudvalget. Det bliver vi nok nødt til at tage op, når vi skal genforhandle valgforbundet mellem SF, DKP og VS.

I modsætning til SF har vi jo ikke nogen kandidater til bispevalgene. Til gengæld vil vi måske kunne gå mere sagligt ind i diskussionen.

Vi synes ligesom de radikale, at det er bedrøveligt, at der er sket en sådan afmatning i striden mellem de forskellige kirkeretninger, at vi ikke længere kan komme til at opleve et rigtig solidt kampvalg, hvor de to biskopkandidater forfølger hinanden med bål og brand og truer hinanden og den vaklende menighed, som skal vælge dem, med alle hervedes pinsler. Allerhelst så vi selvfølgelig, at det var muligt at lyse hinanden i band.

Det radikale forslag forekommer os ærlig talt noget slattent, men derved falder det jo fint i tråd med alle de øvrige forslag, som kommer fra det radikale venstre. Udviklingen i dette parti er jo et stærkt udtryk for den almindelige afmatning.

I stedet for alle disse kunstige valgregler, som de radikale foreslår, vil vi foreslå, at man anbringer de religiøse ledere for de mest stridbare religiøse retninger: Tideherv, Jehovas Vidner, Scientology, Indre Missions to fraktioner, De nye Jesusfolk osv. plus naturligvis, hvem der ellers kunne tænke sig at blive biskop, i Marmorkirken. Når de så er blevet enige om, hvem der skal være ny biskop, så udsender de en hvid røg. Det vil med garanti give større interesse for bispevalgene.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Blot i anledning af alt det vid, hr. Steen Folke udfoldede heroppe. Jeg synes nu ikke, at det var så vittigt, som hr. Waldorff engang har været, da det drejede sig om fregatten »Jylland«, men lad det ligge.

Jeg skal bare sige, at det simpelt hen er urigtigt, hvad hr. Steen Folke siger. Vi har ikke i den forbindelse fået 4 pladser. Vi har fået at vide, at hverken kommunister eller venstresocialister ville have noget som helst med det udvalg at gøre.

Jeg synes, det er synd for mange mennesker her i landet, at hr. Steen Folke står heroppe og på denne måde håner ikke bare menighederne, men også medlemmerne af menighederne. Jeg synes, det er en usædvanlig sjofel streg af hr. Steen Folke.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Ordet »sjofel« ligger på grænsen af, hvad man bør anvende af udtryk.

Lindinger (EP):

Der er noget, der tyder på, at det ikke er helt forkert at få en revision inden for dette område. Der er faktisk mange gode intentioner i det lovforslag, som det radikale venstre her lægger frem.

Fra erhvervspartiets side kan vi kun med henblik på § 1 sige, at vi vil nære den største betænkelighed ved at lade bispeembeder stå åbne for, skal vi sige læge personer. Vi mener, at teologien hos bispem absolut bør være sikret, og at man derfor bør følge de hidtidige regler i stedet for de tanker, der ligger bag forslaget om ændring af § 1.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er i den situation, at jeg kan takke for en absolut velvillig behandling af det radikale forslag. Næsten alle ordførere, selvfølgelig med undtagelser, var positive over for de tanker, som er bygget ind i dette forslag. Der var forbehold på visse områder, og dem skal jeg komme med nogle enkelte kommentarer til.

Naturligvis var det særlig glædeligt, at ministeren var enig i det meste af det, der er indeholdt i dette lovforslag, og er enig i, at disse synspunkter skal fremmes gennem et

[Ole Vig Jensen]

lovsforslag. Nu forstod jeg på ministeren, at det ville være mest hensigtsmæssigt at få det gennemarbejdet i et oven i købet hurtigtarbejdende udvalg – jeg går ud fra i løbet af nogle måneder – således at ministeren vil være i stand til at fremsætte et lovforslag i den nye folketingsssamling. Det skal jeg da ikke afvise som en mulighed, der også kan tilfredsstille det radikale venstre. Det afgørende er jo, at vi får gennemført de ting, der faktisk er behov for og tilsyneladende en ret bred tilslutning til.

Men jeg hæftede mig selvfølgelig også ved, at ministeren sagde, at der var anledning til at få en god drøftelse i udvalget af en række af de problemer, som knytter sig til gennemførelsen af et nyt lovforslag, der indeholder de tanker, som er angivet her. Man kan vel ikke afvise, at vi forholdsvis hurtigt kan få gennemarbejdet tingene, sådan at dette lovforslag måske kunne nyde fremme i denne samling. Det er jo netop fremsat tidligt nok. Det er ministeren ikke i stand til, sådan som landet ligger nu, men det kunne da så foregå ved, at der eventuelt blev fremsat ændringsforslag fra ministerens side. Jeg mener, at det kunne være en mulighed, også sådan som ministeren vurderede udvalgsarbejdet.

Jeg synes, det afgørende her er, at man er positiv over for at komme videre i denne sag. Det drejer sig jo om en gammel lov fra 1922, som ganske vist er ændret to gange siden, men det er vel i god overensstemmelse med den konservatisme, der præger og vel skal præge det kirkelige område, og heller ikke her vil ministeren formentlig have noget imod at udtrykke det på den måde.

Tiden er inde til at modernisere bispevalsloven, og det er så det, vi skal prøve at nå frem til. Jeg har selvfølgelig forstået på de fleste ordførere, at de er betænkelige ved den del af forslaget, der går ud på, at ikke-teologisk uddannede skulle have mulighed for at søge bispeembede og eventuelt beskikkes. Jeg vil da godt sige, at jeg kan godt forstå, at der er betænkelighed ved at gå så vidt. På den anden side har udgangspunktet for vort forslag været, at når man nu engang har accepteret, at ikke-teologer, altså de, der gennemgår den særuddannelse, der er lavet, kan beskikkes som præster i folkekirken, så bør det egentlig også medføre, at de også skulle kunne få adgang til de højeste embeder, og netop hvis det er i kraft af, at en stor kreds i

menigheden ønsker den pågældende som biskop.

Men jeg vil sige om forslaget, at det naturligvis ikke for os er mere afgørende, end at det vil vi også gerne være med til at drøfte. Vi kender nogle af problemerne, der knytter sig til det, og det kan da være, at vi kan overbevises om, at det skal vi undlade, og så vil vi også være indstillet på det.

De andre punkter har jeg forstået at man faktisk er enig i, og vedrørende den sidste del, der går på bispevielse i stiftets egen domkirke, har ministeren jo været næsten forudseende og været hurtig og har i og for sig allerede indført muligheden for, at det kan foregå dér. Det synes jeg i øvrigt er yderst tilfredsstillende, og jeg må forstå det sådan, at lovgivningen giver mulighed for, at bispevielse kan finde sted i stiftets egen domkirke. Det synes jeg selv er en meget væsentlig ting, og jeg har forstået på ministeren, at det allerede kan få virkning fra bispevielsen i Århus stift.

Jeg tror ikke, der er grund til at gå ind på de enkelte ordføreres bemærkninger. Jeg har nøjedes med her at tage dem generelt. Jeg vil dog sige til hr. Steen Folke, at jeg kan ikke forestille mig, at man skulle tage hans indlæg alvorligt; skulle man det, ville jeg også opfatte det som en hån mod de mennesker, der gør et stykke arbejde i menighedsrådsarbejdet og i øvrigt er kirkeligt engagerede, og det kan da ikke være rigtigt, at venstresocialisterne skulle være så intolerante over for anderledetænkende, at det direkte skulle give sig udtryk i en hån over for dem. Det kan næppe ligne venstresocialisterne.

Kirkeministeren (Egon Jensen):

Det gik, som jeg forventede: stor samdrægtighed.

Der var et enkelt spørgsmål, som blev stillet til mig. Hr. Henrik Toft spurgte, om min afgørelse nu var i overensstemmelse med det svar, jeg gav til hr. Holmberg om bispeordinationer. Det er rigtigt, at jeg på det tidspunkt talte om, at ordinationen måske kunne foretages af den ældste, den med den største anciennitet, men hverken hr. Holmberg eller jeg har taget skade af at overveje sagen. Vi har nu fundet frem til en løsning, og jeg har i kirkeudvalget givet udtryk for min afgørelse. Jeg finder, det er den rigtige afgørelse.

[Kirkeministeren]

Jeg vil sige til hr. Ole Vig Jensen: det er ikke bare et spørgsmål om, at det *kan* finde sted i Århus; det *finder* sted i Århus. Der er lavet en kongelig resolution, som er offentliggjort, hvorefter det fremtidig foregår i stiftets domkirke. Det er altså ikke noget, man skal finde ud af hen ad vejen; det er noget, der simpelt hen fungerer nu.

Jeg kan sige til fru Inger Stilling Pedersen, at det er klart, at et sådant forslag, som kommer, selvfølgelig skal sendes til høring de steder, hvor sådanne forslag nu engang skal til høring.

Jeg har ikke lyst til at komme med kommentarer til hr. Steen Folke, men jeg må sige, at som kirkeminister er det min opgave at medvirke til, at folkekirken er så rummelig som vel muligt. Det er også min opgave at prøve at medvirke til, at der står respekt omkring folkekirken. Jeg har i allerhøjeste grad respekt for de mennesker, der beskæftiger sig med kristne anliggender, og ikke mindst dem inden for folkekirken. Jeg skal nok lade være med at bruge sådanne ord, som formanden påtaler, men jeg vil sige, at det var et helt misforstået forsøg på at nedvurdere andres gode motiver i en i øvrigt god sag.

Vi får ikke lovforslaget gennemført i denne samling, men jeg vil til gengæld give løfte om, at vi dels drøfter det i kirkeudvalget, dels får lavet et lovforslag, som virkelig er gennemarbejdet. Jeg kan ikke love, det bliver den tekst, som står i det radikale forslag, men i hvert fald i den ånd, og det må da være hovedsagen.

Steen Folke (VS):

På given foranledning bliver jeg nok nødt til at sige, at der ikke har ligget antydning af nedvurdering af nogen som helst personer i mit indlæg. I øvrigt vil jeg godt tilføje: den, der kun tager spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han har faktisk fattet begge dele lige dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte [af Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 175. Fremsat 8/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte, som blev fremsat for tinget af det kommunistiske parti, dagen før man havde regeringens forslag til første behandling, er unægtelig ikke ubekendt for folketinget. Det svarer i det store og hele til det forslag, som blev fremsat i oktober 1977, og som blev forkastet her i tinget i forsommeren 1978. Jeg tror ikke, der for mig er anledning til at komme ind på enkeltheder i forslaget. Min forgænger som undervisningsminister havde lejlighed til at gøre en hel del bemærkninger til forslaget dengang, og jeg må, ligesom det blev sagt ved den lejlighed, undre mig over, at kommunisterne – tilmed nu for anden gang – fremsætter et lovforslag, der på så mange punkter er en afskrift af 1970-loven.

Lovforslaget rummer ikke nogen form for økonomiske konsekvensberegninger, men alene forslaget om at erstatte de statsgaranterede lån med statslån vil medføre så væsentlige merudgifter for staten, at der ikke findes nogen realistiske muligheder for at skaffe dækning for dette beløb.

Jeg må derfor henvise til regeringens forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte og kan som følge heraf ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Jimmy Stahr (S):

Det kan også undre mig, at DKP netop vælger dette tidspunkt til at genfremsætte sit forslag fra sidste år om ændring af uddannelsesstøtten. Det er jo alle bekendt, at vi